

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

**SPRAWOZDANIE
KOMISJI SPRAWIEDLIWOŚCI I PRAW CZŁOWIEKA**

**o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy –
Kodeks karny wraz z autopoprawką (druki nr
3386 i 3386-A)**

Sejm na 83. posiedzeniu w dniu 4 lipca 2019 r. – na podstawie art. 39 ust. 2 regulaminu Sejmu – skierował powyższy projekt ustawy wraz z autopoprawką do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w celu rozpatrzenia.

Jednocześnie Marszałek Sejmu – na podstawie art. 95b regulaminu Sejmu – wyznaczył termin przedstawienia sprawozdania do dnia 16 lipca 2019 r.

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka po rozpatrzeniu tego projektu ustawy wraz z autopoprawką na posiedzeniu w dniu 16 lipca 2019 r.

wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 16 lipca 2019 r.

Sprawozdawca

Przewodniczący Komisji

/-/ Andrzej Matusiewicz

/-/ Stanisław Piotrowicz

U S T A W A

z dnia ... 2019 r.

o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600 i 2077 oraz z 2019 r. poz. 730, 858, 870 i 1135) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 64:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Jeżeli sprawca skazany za przestępstwo określone w art. 197–200 na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary przestępstwo określone w tych przepisach, sąd wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli sprawca uprzednio skazany w warunkach określonych w § 1 lub 1a, który odbył łącznie co najmniej rok kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu w całości lub części ostatniej kary popełnia ponownie umyślne przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu, przestępstwo zgwałcenia, rozboju, kradzieży z włamaniem lub inne przestępstwo przeciwko mieniu popełnione z użyciem przemocy lub groźbą jej użycia, sąd wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości od podwójnej dolnej granicy

---

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępującej decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniającej decyzję Rady 2005/671/WSiSW (Dz. Urz. UE L 88 z 31.03.2017, str. 6).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy oraz ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej.

VIII kadencja/druk 3386 i 3386-A

---

ustawowego zagrożenia do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.”;

2) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. § 1. Wobec sprawcy, który z popełnienia występku uczynił sobie stałe źródło dochodu lub popełnia występki, działając w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa, oraz wobec sprawcy występku o charakterze terrorystycznym sąd wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisany sprawcy występki w wysokości od podwójnej dolnej granicy ustawowego zagrożenia do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

§ 2. Wobec sprawcy, który z popełnienia zbrodni uczynił sobie stałe źródło dochodu lub popełnia zbrodnie, działając w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa, jeżeli grupa albo związek mają charakter zbrojny, oraz wobec sprawcy zbrodni o charakterze terrorystycznym sąd wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisaną sprawcy zbrodnie w wysokości od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

§ 3. Wobec sprawcy, który popełnia zbrodnie, działając w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa, jeżeli grupa albo związek nie mają charakteru zbrojnego, sąd wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisaną sprawcy zbrodnie w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

§ 4. Do sprawców przestępstw, o których mowa w § 1–3, a także do sprawcy przestępstwa z art. 258 stosuje się przepisy dotyczące wymiaru środków karnych oraz środków związanych z poddaniem sprawcy próbie, przewidziane wobec sprawcy określonego w art. 64 § 2.”;

3) w art. 73 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Dozór jest obowiązkowy wobec młodocianego sprawcy przestępstwa umyślnego, sprawcy określonego w art. 64 § 1a lub 2, a także wobec sprawcy przestępstwa popełnionego w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych oraz sprawcy, który popełnił przestępstwo z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej.”;

VIII kadencja/druk 3386 i 3386-A

- 4) w art. 80 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Jeżeli skazanym jest osoba określona w art. 64 § 1a lub 2, okres próby nie może być krótszy niż 3 lata.”;
- 5) w art. 258 § 1–3 otrzymują brzmienie:
„§ 1. Kto bierze udział w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.
§ 2. Jeżeli grupa albo związek określone w § 1 mają charakter zbrojny albo mają na celu popełnienie przestępstwa o charakterze terrorystycznym, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.
§ 3. Kto grupę albo związek określone w § 1 w tym mające charakter zbrojny zakłada lub taką grupą albo związkiem kieruje, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.”;
- 6) art. 259a otrzymuje brzmienie:
„Art. 259a. Kto przekracza granicę Rzeczypospolitej Polskiej w celu popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa określonego w art. 255a lub art. 258 § 2 lub 4, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2019 r. poz. 676 i 679) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 dodaje się § 4–6 w brzmieniu:
„§ 4. Skazany pozbawiony wolności może prowadzić co najmniej raz w tygodniu w terminach określonych w porządku wewnętrznym obowiązującym w zakładzie karnym lub areszcie śledczym rozmowy telefoniczne, o których mowa w § 3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, jeżeli wyznaczone terminy czynności procesowych wskazują na konieczność niezwłocznego przeprowadzenia rozmowy telefonicznej, dyrektor zakładu karnego udziela zgody na przeprowadzenie tej rozmowy poza terminami wynikającymi z porządku wewnętrznego obowiązującego w zakładzie karnym lub areszcie śledczym.
§ 5. W celu skorzystania przez skazanego pozbawionego wolności z rozmowy telefonicznej z obrońcą lub pełnomocnikiem będącym adwokatem albo

VIII kadencja/druk 3386 i 3386-A

---

radcą prawnym funkcjonariusz Służby Więziennej nawiązuje połączenie telefoniczne z rozmówcą pod numerem telefonu udostępnionym publicznie do kontaktu przez adwokata lub radcę prawnego będącego obrońcą lub pełnomocnikiem, w szczególności na stronie internetowej samorządu adwokackiego lub radców prawnych, a następnie uzyskuje od rozmówcy potwierdzenie, że połączył się z adwokatem lub radcą prawnym będącym obrońcą lub pełnomocnikiem. W razie uzyskania potwierdzenia funkcjonariusz Służby Więziennej umożliwi skazanemu rozmowę z osobą przedstawiającą się jako adwokat lub radca prawny będący obrońcą lub pełnomocnikiem. Odmowa potwierdzenia przez rozmówcę jest równoznaczna z brakiem możliwości przeprowadzenia rozmowy, o czym należy pouczyć zarówno rozmówcę, jak i skazanego.

§ 6. Przepisu § 5 nie stosuje się do skazanego przebywającego w zakładzie karnym typu półotwartego albo zakładzie karnym typu otwartego, którego rozmowy telefoniczne nie podlegają kontroli administracji tego zakładu.”;

- 2) w art. 43la w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
  - „1) wobec skazanego orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art. 64 § 1a lub 2 Kodeksu karnego;”;
- 3) w art. 83 w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Skazanego poddaje się w miarę potrzeby, za jego zgodą, badaniom psychologicznym, seksuologicznym, a także psychiatrycznym.”;
- 4) w art. 90 pkt 9 otrzymuje brzmienie:
  - „9) rozmowy telefoniczne skazanych lub rozmowy skazanych prowadzone za pomocą innych środków łączności przewodowej lub bezprzewodowej podlegają kontroli administracji zakładu karnego.”;
- 5) w art. 91:
  - a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
    - „4) skazani mogą brać udział w organizowanych przez administrację poza terenem zakładu karnego grupowych zajęciach kulturalno-oświatowych lub sportowych w obecności funkcjonariusza lub pracownika Służby Więziennej; łączna liczba zezwoleń na udział w

VIII kadencja/druk 3386 i 3386-A

---

tych zajęciach dla jednego skazanego nie może przekroczyć 28 w ciągu roku;”;

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) skazani mogą korzystać z własnej bielizny i obuwia, a z własnej odzieży na zasadach określonych przez dyrektora zakładu karnego;”;

c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) rozmowy telefoniczne skazanych lub rozmowy skazanych prowadzone za pomocą innych środków łączności przewodowej lub bezprzewodowej mogą podlegać kontroli administracji zakładu karnego.”;

6) w art. 92:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) skazani mogą brać udział w organizowanych przez administrację poza terenem zakładu karnego zajęciach kulturalno-oświatowych lub sportowych oraz innych takich zajęciach i imprezach organizowanych poza terenem zakładu karnego; łączna liczba zezwoleń na udział w tych zajęciach i imprezach dla jednego skazanego nie może przekroczyć 56 w ciągu roku;”;

b) uchyla się pkt 5,

c) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) rozmowy telefoniczne skazanych lub rozmowy skazanych prowadzone za pomocą innych środków łączności przewodowej lub bezprzewodowej mogą podlegać kontroli administracji zakładu karnego.”;

7) w art. 110 w § 2b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) skazanego określonego w art. 64 § 1, 1a lub 2 oraz art. 65 Kodeksu karnego;”;

8) w art. 113a uchyla się § 5;

9) w art. 116:

a) w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) poddania się – niezależnie od obowiązków określonych w przepisach o zwalczaniu chorób zakaźnych, wenerycznych i gruźlicy, alkoholizmu i narkomanii – przewidzianym przepisami badaniami,

VIII kadencja/druk 3386 i 3386-A

---

leczeniu, zabiegom lekarskim, sanitarnym oraz rehabilitacji, a także badaniom na obecność w organizmie alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych, a skazany, co do którego sędzia penitencjarny zarządził przeprowadzenie badań psychologicznych, seksuologicznych lub psychiatrycznych, dodatkowo – udzielania osobom prowadzącym badania informacji o stanie zdrowia, przebytych chorobach i urazach oraz warunkach, w jakich się wychowywał, oraz wykonywania zleconych przez psychiatrę lub psychologa czynności niezbędnych na potrzeby badania;”,

b) uchyla się § 3–5,

c) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Decyzje w sprawach, o których mowa w § 5a, podejmuje dyrektor zakładu karnego.”;

10) w art. 151 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sąd może odroczyć wykonanie kary pozbawienia wolności w wymiarze do roku, jeżeli liczba osadzonych w zakładach karnych lub aresztach śledczych przekracza w skali kraju ogólną pojemność tych zakładów. Odroczenia nie udziela się skazanym, którzy dopuścili się przestępstwa z zastosowaniem przemocy lub groźby jej użycia, skazanym określonym w art. 64 § 1, 1a lub 2, jak również w art. 65 Kodeksu karnego, a także skazanym za przestępstwa określone w art. 197–203 Kodeksu karnego popełnione w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych.”;

11) w art. 169b w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) skazanych określonych w art. 64 § 1, 1a lub 2 Kodeksu karnego;”;

12) w art. 204b zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 116 § 5a i 6 i art. 241a § 4 i 9 stosuje się odpowiednio.”;

13) w art. 212c w § 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli konieczne jest przeprowadzenie badań psychologicznych, psychiatrycznych lub seksuologicznych, dokonuje się ich na zasadach określonych w art. 83 § 1 i 2 oraz art. 84 § 3.”;

14) w art. 217c:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

VIII kadencja/druk 3386 i 3386-A

„§ 1. Tymczasowo aresztowany nie może korzystać z innych niż aparat telefoniczny środków łączności przewodowej lub bezprzewodowej.”,

b) po § 1 dodaje się §1a–1c w brzmieniu:

„§ 1a. Tymczasowo aresztowany może korzystać co najmniej raz w tygodniu w terminach określonych w porządku wewnętrznym obowiązującym w zakładzie karnym lub areszcie śledczym z aparatu telefonicznego do kontaktu z obrońcą, pełnomocnikiem będącym adwokatem albo radcą prawnym oraz przedstawicielem niebędącym adwokatem ani radcą prawnym, który został zaaprobowany przez Przewodniczącą Izby Europejskiego Trybunału Praw Człowieka do reprezentowania tymczasowo aresztowanego przed tym Trybunałem, z zastrzeżeniem § 2 i 3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, jeżeli wyznaczone terminy czynności procesowych wskazują na konieczność niezwłocznego przeprowadzenia rozmowy telefonicznej, dyrektor zakładu karnego lub aresztu śledczego udziela zgody na przeprowadzenie tej rozmowy poza terminami wynikającymi z porządku wewnętrznego obowiązującego w zakładzie karnym lub areszcie śledczym.

§ 1b. W celu skorzystania przez tymczasowo aresztowanego z rozmowy telefonicznej z obrońcą lub pełnomocnikiem będącym adwokatem albo radcą prawnym funkcjonariusz Służby Więziennej nawiązuje połączenie telefoniczne z rozmówcą pod numerem telefonu udostępnionym publicznie do kontaktu przez adwokata lub radcę prawnego będącego obrońcą lub pełnomocnikiem, w szczególności na stronie internetowej samorządu adwokackiego lub radców prawnych, a następnie uzyskuje od rozmówcy potwierdzenie, że połączył się z adwokatem lub radcą prawnym będącym obrońcą lub pełnomocnikiem. W razie uzyskania potwierdzenia funkcjonariusz Służby Więziennej umożliwia tymczasowo aresztowanemu rozmowę z osobą przedstawiającą się jako adwokat lub radca prawny będący obrońcą lub pełnomocnikiem. W razie odmowy potwierdzenia przez rozmówcę rozmowa z tymczasowo aresztowanym nie może zostać przeprowadzona, o czym należy pouczyć zarówno rozmówcę, jak i skazanego.

§ 1c. Tymczasowo aresztowany w szczególnie uzasadnionych wypadkach, zwłaszcza gdy bezpośredni kontakt jest niemożliwy lub szczególnie utrudniony, lub gdy wynika to z nagłej sytuacji życiowej, może korzystać w terminach określonych w porządku wewnętrznym obowiązującym w zakładzie karnym lub areszcie śledczym z aparatu telefonicznego do kontaktu z osobą najbliższą, o której mowa w art. 115 § 11 Kodeksu karnego. Przeprowadzenie rozmowy wymaga każdorazowej zgody organu, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje.”;

15) po rozdziale XVa dodaje się rozdział XVb w brzmieniu:

„Rozdział XVb

Kontrola skazanych i tymczasowo aresztowanych

Art. 223f. § 1. W celu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku w zakładach karnych i aresztach śledczych oraz w miejscach pracy skazanych lub tymczasowo aresztowanych funkcjonariusze Służby Więziennej mogą przeprowadzać: kontrolę pobieżną, kontrolę osobistą, kontrolę cel i innych pomieszczeń w oddziałach mieszkalnych, kontrolę pomieszczeń poza oddziałami mieszkalnymi, kontrolę paczek, przedmiotów i bagaży, kontrolę pojazdów, kontrolę generalną oraz kontrolę miejsc pracy skazanych lub tymczasowo aresztowanych poza terenem zakładu karnego lub aresztu śledczego.

§ 2. Funkcjonariusze Służby Więziennej dokonują kontroli, o której mowa w § 1, w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste skazanych lub tymczasowo aresztowanych, zwanych dalej „osobami kontrolowanymi”.

§ 3. Osoba kontrolowana ma obowiązek poddania się kontroli pobieżnej lub kontroli osobistej.

§ 4. Kontrola, o której mowa w § 1, może być przeprowadzona w każdym czasie, a w wypadku kontroli miejsca pracy osoby kontrolowanej poza terenem zakładu karnego lub aresztu śledczego – w godzinach pracy osoby kontrolowanej.

§ 5. Z przebiegu kontroli, o której mowa w § 1, w przypadku gdy w trakcie kontroli ujawniono przedmioty niedozwolone lub środki odurzające, substancje psychotropowe i ich prekursory, zwane dalej „substancjami”, oraz z przebiegu kontroli, o której mowa w art. 223l § 1 i art. 223m § 1, sporządza się protokół.

VIII kadencja/druk 3386 i 3386-A

---

§ 6. Protokół kontroli, o której mowa w § 5, zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej podjęcia kontroli;
- 2) określenie miejsca ujawnienia przedmiotów niedozwolonych i substancji;
- 3) datę i godzinę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 4) imię, nazwisko i imię ojca osoby kontrolowanej;
- 5) numer służbowy funkcjonariusza Służby Więziennej lub numer legitymacji służbowej pracownika Służby Więziennej;
- 6) wskazanie ujawnionych przedmiotów niedozwolonych i substancji oraz ich opis;
- 7) opis przebiegu kontroli;
- 8) pouczenie osoby kontrolowanej o jej prawach – w przypadku kontroli osobistej oraz kontroli paczek, przedmiotów i bagaży;
- 9) podpis funkcjonariusza lub pracownika Służby Więziennej.

§ 7. Protokół kontroli, o której mowa w art. 223l § 1, zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej podjęcia kontroli;
- 2) liczbę osób kontrolowanych;
- 3) informacje dotyczące zakładu karnego lub aresztu śledczego, cel, innych pomieszczeń w oddziałach mieszkalnych lub pomieszczeń poza oddziałami mieszkalnymi, w których czasowo mogą przebywać osoby kontrolowane, lub wyznaczonego rejonu, pawilonu, pomieszczenia oddziału mieszkalnego lub innego pomieszczenia poza oddziałami mieszkalnymi, w którym przeprowadzono kontrolę.

§ 8. Protokół kontroli, o której mowa w art. 223m § 1, zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej podjęcia kontroli;
- 2) liczbę osób kontrolowanych;
- 3) wskazanie adresu miejsca pracy osoby kontrolowanej;
- 4) określenie obiektów, pomieszczeń, szafek i schowków, a także narzędzi, maszyn, urządzeń, pojazdów i innych przedmiotów, które poddano kontroli.

§ 9. Znalezione w czasie kontroli przedmioty, których osoba kontrolowana nie może posiadać, podlegają zatrzymaniu, zaś przedmioty, których właściciela ustalono, przekazuje się do depozytu albo przesyła się na koszt osoby kontrolowanej do wskazanej przez niego osoby, instytucji lub organizacji. W uzasadnionym wypadku przedmioty te mogą być przesłane na koszt zakładu

VIII kadencja/druk 3386 i 3386-A

---

karnego lub aresztu śledczego. Przedmioty i notatki, których właściciela nie ustalono, podlegają zniszczeniu, zaś pieniądze oraz przedmioty wartościowe przekazuje się na rzecz Skarbu Państwa albo na pomoc postpenitencjarną.

Art. 223g. § 1. Kontrola pobieżna polega na powierzchownym sprawdzeniu odzieży, obuwia, przedmiotów znajdujących się na ciele osoby kontrolowanej lub przez nią posiadanych, w tym również za pomocą środków technicznych przeznaczonych do wykrywania przedmiotów niedozwolonych lub substancji, a także sprawdzeniu biochemicznym lub z wykorzystaniem psa specjalnego.

§ 2. Kontrolę pobieżną przeprowadza funkcjonariusz Służby Więziennej tej samej płci co osoba kontrolowana.

§ 3. W wypadku gdy kontrola pobieżna musi być przeprowadzona niezwłocznie, w szczególności ze względu na okoliczności mogące stanowić zagrożenie życia, zdrowia ludzkiego lub mienia, można jej dokonać bez zachowania warunku, o którym mowa w § 2, w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby kontrolowanej.

Art. 223h. § 1. Kontrola osobista polega na sprawdzeniu:

- 1) osoby kontrolowanej, jej odzieży, obuwia oraz przedmiotów, które znajdują się na jej ciele, bez odsłaniania przykrytej odzieżą powierzchni ciała oraz
- 2) osoby kontrolowanej, jej odzieży, obuwia oraz przedmiotów, które znajdują się na jej ciele, z odsłonięciem przykrytych odzieżą powierzchni ciała w zakresie niezbędnym do odebrania przedmiotów niedozwolonych lub substancji, oraz
- 3) jamy ustnej, nosa, uszu, włosów oraz miejsc trudno dostępnych osoby kontrolowanej, oraz
- 4) miejsc intymnych osoby kontrolowanej.

§ 2. Kontrolę osobistą przeprowadza funkcjonariusz lub funkcjonariusze Służby Więziennej tej samej płci co osoba kontrolowana, w miejscu niedostępnym w czasie dokonywania kontroli dla osób postronnych.

§ 3. W wypadku gdy kontrola osobista musi być przeprowadzona niezwłocznie, w szczególności ze względu na okoliczności mogące stanowić zagrożenie życia, zdrowia ludzkiego lub mienia, można jej dokonać bez zachowania warunków, o których mowa w § 2, w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby kontrolowanej.

VIII kadencja/druk 3386 i 3386-A

---

§ 4. Podczas kontroli osobistej może być obecny pracownik lub pracownicy Służby Więziennej tej samej płci co osoba kontrolowana.

§ 5. Podczas kontroli, o której mowa w § 1 pkt 2 i 4, osoba kontrolowana powinna być częściowo ubrana. Funkcjonariusz Służby Więziennej w pierwszej kolejności sprawdza część odzieży, a przed sprawdzeniem pozostałej części umożliwia osobie kontrolowanej włożenie odzieży już sprawdzonej.

§ 6. Kontroli, o której mowa w § 1 pkt 1 i 2, dokonuje się manualnie lub z wykorzystaniem psa specjalnego lub środków technicznych przeznaczonych do wykrywania przedmiotów niedozwolonych lub substancji, a kontroli, o której mowa w § 1 pkt 3 i 4, dokonuje się wzrokowo lub manualnie.

§ 7. Osobie kontrolowanej przysługuje zażalenie do właściwego sędziego penitencjarnego, w terminie 7 dni od dnia dokonania kontroli osobistej, w celu zbadania zasadności, legalności oraz prawidłowości jej dokonania.

§ 8. Funkcjonariusz Służby Więziennej poucza osobę kontrolowaną o prawie do złożenia zażalenia.

§ 9. Zażalenie składa się za pośrednictwem dyrektora zakładu karnego lub dyrektora aresztu śledczego.

§ 10. W przypadku stwierdzenia bezzasadności, nielegalności lub nieprawidłowości dokonania kontroli osobistej sędzia penitencjarny zawiadamia o tym prokuratora oraz właściwego dyrektora okręgowego Służby Więziennej.

Art. 223i. § 1. Kontrola cel i innych pomieszczeń w oddziałach mieszkalnych oraz kontrola pomieszczeń poza oddziałami mieszkalnymi polega na sprawdzeniu tych miejsc oraz znajdujących się w nich przedmiotów.

§ 2. Kontrolę, o której mowa w § 1, przeprowadza się podczas nieobecności osoby kontrolowanej.

Art. 223j. § 1. Kontrola paczek, przedmiotów i bagaży polega w szczególności na ich sprawdzeniu wzrokowo, manualnie, z wykorzystaniem psa specjalnego lub środków technicznych przeznaczonych do wykrywania przedmiotów niedozwolonych lub substancji.

§ 2. Kontroli paczek, przedmiotów i bagaży dokonuje się w miarę możliwości w sposób niepowodujący ich uszkodzenia.

§ 3. Przepisy art. 223h § 7–10 stosuje się.

VIII kadencja/druk 3386 i 3386-A

Art. 223k. Kontrola pojazdów polega na ich sprawdzeniu przy wjeździe albo wyjeździe z terenu zakładu karnego lub aresztu śledczego, ładunków tych pojazdów, z wykorzystaniem psa specjalnego lub środków technicznych przeznaczonych do wykrywania przedmiotów niedozwolonych lub substancji.

Art. 223l. § 1. Kontrola generalna polega na przeprowadzeniu w jednym czasie kontroli osobistej wszystkich osób kontrolowanych na terenie danego zakładu karnego lub aresztu śledczego, kontroli ich cel, innych pomieszczeń w oddziałach mieszkalnych oraz kontroli pomieszczeń poza oddziałami mieszkalnymi, w których czasowo mogą przebywać osoby kontrolowane.

§ 2. Dyrektor zakładu karnego lub aresztu śledczego może podjąć decyzję o kontroli generalnej wyznaczonego rejonu, pawilonu, pomieszczenia oddziału mieszkalnego lub innego pomieszczenia poza oddziałami mieszkalnymi.

§ 3. Kontrolą generalną kieruje dyrektor zakładu karnego lub aresztu śledczego lub wyznaczony przez niego funkcjonariusz Służby Więziennej.

Art. 223m. § 1. Kontrola miejsca pracy poza terenem zakładu karnego lub aresztu śledczego obejmuje kontrolę obiektów, pomieszczeń, szafek i schowków, a także narzędzi, maszyn, urządzeń, pojazdów i innych przedmiotów, w których przebywa, których używa lub które wykorzystuje osoba kontrolowana, wykonując pracę.

§ 2. Funkcjonariusz Służby Więziennej przeprowadzający kontrolę, o której mowa w § 1, ma prawo do swobodnego wstępu na teren oraz do obiektów i pomieszczeń, w których przebywa osoba kontrolowana, wykonując pracę.

Art. 223n. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzania kontroli, o których mowa w art. 223g–223m, oraz wzory protokołów kontroli, o których mowa w art. 223f § 6–8, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawności przeprowadzanej kontroli oraz prawidłowego jej dokumentowania.”;

16) w art. 242:

a) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Przez pojęcie kontroli rozmowy w trakcie widzenia, rozmowy telefonicznej lub rozmowy za pomocą innych środków łączności przewodowej lub bezprzewodowej rozumie się zapoznawanie z jej treścią oraz możliwość przerwania jej lub utrwalenia.”,

VIII kadencja/druk 3386 i 3386-A

- b) uchyla się § 11,
- c) dodaje się § 16 w brzmieniu:

„§ 16. Przez pojęcie przedmiotów niedozwolonych rozumie się przedmioty, które mogą utrudniać prawidłowy tok postępowania karnego lub realizację ustalonego porządku wewnętrznego w zakładzie karnym lub areszcie śledczym, w tym przedmioty niebezpieczne, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa tych jednostek, oraz pieniądze i przedmioty wartościowe, których posiadanie przez skazanych i tymczasowo aresztowanych jest zabronione poza depozytem w tych jednostkach.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1542, 1669, 2245 i 2399 oraz z 2019 r. poz. 125 i 1091) w art. 18:

- 1) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
  - „3) żądania od osób wymienionych w pkt 1 i 2 przekazania do depozytu przedmiotów niebezpiecznych i przedmiotów niedozwolonych w zakładach karnych i aresztach śledczych, dokonywania kontroli pobieżnej, sprawdzania pojazdów wjeżdżających oraz wyjeżdżających, a także ładunków tych pojazdów, również przy użyciu urządzeń technicznych i psów specjalnych wyszkolonych w zakresie wyszukiwania środków odurzających, substancji psychotropowych i ich prekursorów lub materiałów wybuchowych, jak również w uzasadnionych przypadkach – kontroli osobistej tych osób;”;
- 2) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Z obowiązków wynikających z realizacji praw funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w zakresie poddania się kontroli osobistej i kontroli pobieżnej, są wyłączeni:”;
- 3) uchyla się ust. 3c;
- 4) po ust. 3c dodaje się ust. 3d–3f w brzmieniu:
  - „3d. Kontrola pobieżna polega na wzrokowym i manualnym sprawdzeniu osoby, zawartości jej odzieży, obuwia, przedmiotów znajdujących się na jej ciele lub przez nią posiadanych, sprawdzeniu za pomocą środków technicznych przeznaczonych do wykrywania przedmiotów niebezpiecznych, przedmiotów niedozwolonych lub środków odurzających, substancji psychotropowych i ich

VIII kadencja/druk 3386 i 3386-A

---

prekursorów, jak również na sprawdzeniu biochemicznym lub z wykorzystaniem psa specjalnego wyszkolonego w zakresie wyszukiwania środków odurzających, substancji psychotropowych i ich prekursorów lub materiałów wybuchowych. Manualnego sprawdzenia osoby dokonuje funkcjonariusz Służby Więziennej tej samej płci co osoba kontrolowana.

3e. Z kontroli osobistej, a w razie ujawnienia przedmiotów niebezpiecznych, przedmiotów niedozwolonych lub środków odurzających, substancji psychotropowych i ich prekursorów lub materiałów wybuchowych – z kontroli pobieżnej oraz ze sprawdzenia pojazdu lub jego ładunku sporządza się protokół.

3f. Protokół kontroli lub sprawdzenia, o których mowa w ust. 3e, zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia kontroli lub sprawdzenia;
  - 2) miejsce ujawnienia przedmiotów niebezpiecznych, przedmiotów niedozwolonych lub środków odurzających, substancji psychotropowych i ich prekursorów lub materiałów wybuchowych;
  - 3) datę i godzinę rozpoczęcia przeprowadzenia kontroli lub sprawdzenia;
  - 4) dane osoby kontrolowanej: imię, nazwisko, serię i numer dokumentu tożsamości;
  - 5) numer służbowy funkcjonariusza Służby Więziennej przeprowadzającego kontrolę lub sprawdzenie;
  - 6) wyniki kontroli lub sprawdzenia;
  - 7) podjęte czynności;
  - 8) pouczenie osoby poddanej kontroli o jej prawach;
  - 9) podpis osoby poddanej kontroli;
  - 10) podpis funkcjonariusza Służby Więziennej przeprowadzającego kontrolę lub sprawdzenie.”;
- 5) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób realizacji działań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5–8 oraz ust. 3a, 3b i 3d, oraz wzór protokołu, o którym mowa w ust. 3e, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawności i skuteczności tych działań oraz prawidłowego ich dokumentowania.”.

VIII kadencja/druk 3386 i 3386-A

Art. 4. Do kontroli wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 2 i art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc zarządzenia wydane przez organ, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje, o zgodzie na korzystanie przez tymczasowo aresztowanego z aparatu telefonicznego w zakresie dotyczącym innych osób niż obrońca, pełnomocnik będący adwokatem lub radcą prawnym oraz przedstawiciel niebędący adwokatem ani radcą prawnym, który został zaaprobowany przez Przewodniczącego Izby Europejskiego Trybunału Praw Człowieka do reprezentowania skazanego przed tym Trybunałem.

Art. 6. Przepisy art. 91 pkt 4 i art. 92 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie dotyczącym limitów łącznej liczby zezwoleń, stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2019 roku.